

JÓZEF GOŚCINIAK (1891-1966)

Urodził się 27 lutego 1891 roku w Witoldowie. Syn Józefa i Elżbiety z domu Nagler. 2 sierpnia 1914 roku został wcielony do 5. kompanii 50. pułku piechoty armii niemieckiej. Walczył na froncie zachodnim i wschodnim. Od 21 do 24 września 1914 roku brał udział w walkach o zdobycie wzgórz nad Mozą, a w pierwszych miesiącach 1915 roku w rejonie między Mozą a Mozlą. 24 kwietnia tegoż roku został ranny i skierowany do szpitala. 3 czerwca po wyjściu ze szpitala otrzymał przydział do 3. kompanii I. batalionu zapasowego 50. pułku piechoty.

W latach 1916-1917 jako żołnierz 329. pułku piechoty uczestniczył w walkach pozycyjnych nad Berezyną oraz pościgowych w Galicji Wschodniej. 19 sierpnia 1917 roku otrzymał awans na starszego szeregowego. Od lutego do kwietnia 1918 roku jako żołnierz 9. kompanii 371. pułku piechoty uczestniczył w walkach pozycyjnych we Flandrii. 1 kwietnia 1918 roku został awansowany do stopnia kaprała. Z wojska niemieckiego został zwolniony 16 grudnia 1918 roku.

W trakcie powstania wielkopolskiego od 1 stycznia do 30 czerwca 1919 roku pełnił służbę w oddziale Straży Ludowej w Gostyniu. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Do rezerwy przeniesiony został 25 listopada 1920 roku. Po I wojnie światowej pracował w charakterze woźnego w Urzędzie Miejskim w Gostyniu, a po II wojnie światowej jako referent biura meldunkowego. Był członkiem międzywojennego Związku Strzeleckiego, a po wojnie gostyńskiego Koła ZBoWiD. Posiadał stopień plutonowego.

Zmarł 16 grudnia 1966 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Uhonorowany był wieloma odznaczeniami: Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Medalem Za Długoletnią Służbę, Odznaką Grunwaldzką oraz niemieckim Krzyżem Żelaznym II klasy.

W 1914 roku w Koźminie zawarł związek małżeński z Agnieszką Pawłowską.